

Pest 1860. vasárnap, Deczember 16-án.
Megjelen minden vasárnap másfél nagy iven.

2. köt. 37. sz.

Előfizetési díj fél évre 5 ft. 25 kr., egész évre 10 ft. 50 kr.
Előfizethetni: Werfer Károly kiadónál földunator 10. szám alatt, és minden es. kr. postahivatalnál.

Mikép árulják a huszast a börzén?

Saját szemével látta Bécsben

Vas Gereben.

Azt tartom 1847-ben irtam le a „Con-
victusi ebéd”et, és részletesen bemutattam,
mily remegve játsztuk azt a néhány partie
„Dartlit,” mely határozott azon kétségbeesett
kérdés fölött, hogy melyik diáké lesz a
„Nyullajbli!”

A római nép úgy ordította a „Panem et
circenses-t!” hogy több, mint kétezer esztendő
után is hirté van, miért csudálkoznánk tehát
azon, hogy egy szegény győri diák remegve
nyult azon kártyalaphoz, mely azt határozta
el, hogy ő marad-e ehhez a másik?

A diák reszketett, jobban, mint az a sze-
rencsétlen, kit a siralomházba dugtak, de a
ki még börzén nem volt, nem látott együtt
kétezer embert, mind olyant, ki jobban fél,
mint a kit a veszthelyre visznek.

Ez a börze permanens siralomház, azon
különbséggel, hogy a temérdek félöt nem
sajnálja senki.

Aeneas a pokolba csak pártfogás mellett
juthatott be; mi természetesebb, hogy a bécsi
börzére én sem juthattam el olcsóbbért, — és
csak azóta van világos fogalmam, milyen le-
het az elkárhozott lélek?

Bementem a gyönyörű szép épületbe, mely
az újabb építészetnek remeke, a menyezett
üvegüvegben besütött a nap, és megragyog-
tatá a gyönyörűn szinezett falazatot, — min-
den tárgy bizonyosságot tón az emberi ész ha-
ladása — és az emberi kéz szorgalmáról, —
a lélektelen falazat tündérszépén tarkálék, —
csak az ember, a teremtés remekének bizo-
nyítványa, az vala — halvány.

Épen legjobbkor léptem be, egyik bécsi

lappnak a pesti vasárnapi sasleszedést távira-
tozták, s ez olyan rémület okozott, mint mikor
a győri diák az adutt-filkót leemelvén, az
asztal középre vágta, s elordítá: Enyim a
nyullajbli!

Száz meg százezer forint pottyant ki az
egyik zsebből a másikba, mikor valami pesti
csizmadia inas elrohogte magát; — s a bor-
zas kölyök nem tudta, hogy minden foga,
mely vigyorgás közben meglátszik, s melyre
e napon csak egy falat maradék füstölt hus
került a konyhában, — mondom, minden
foga megért ezer forintot annak, ki ma a
huszas emelkedésre számított.

En a pesti zajgásért nem adtam volna
egy fapolturát, és ösmerve a véletlenséget,
melynek műhelye nem annyira Párisban, mint
valami pesti csizmadiaának foldozó tőkéje mel-
lett keresendő, ezt tudva, most már ki merem
mondani, hogy sehol a világon nem legel
annyi s z a m á r, mint egy börzén; mert ha
okos embernek elmondanák, hogy kétszáz
csizmadiainas megútván az egész héti üstök
ezibálást, egyszer a nyilt utcán el meri rö-
henten magát, — nem jutna eszébe Palmer-
ston, Cavour vagy Garibaldi; nyugodtan odább
meune, s nem gondolna arra, hogy a zsebé-
be véletlen megmaradt huszas egy újkrajczár-
ralt többet ér.

Egykor az ürültek házában volt egy em-
ber, kit ha az ajtóhoz állítanak, és nyakán
keresztül egy krétavonás: huztak az ajtóra,
nem mozdult meg onnét, mert azt hitte, hogy
öt most nyakig vasba verték. Önök ez
embert minek mondanák másnak, mint

sült bolondnak; de nem kérdeznék tőle:
Domine! mennyit ér a huszas? és ha
valaki mégis elhinné neki, hogy a huszas
megér huszonegy krajezart, megérdemlé,
hogy annak a bolondnak szomszédjába kössék.

A börzeterem roppant hosszú és széles,
melynek közepén mint valami fordított ó-as,
melynek közepé, tudniillik a nyolczasnak,
átjárható. E zárt körben elfér vagy ötven-
halvan pénztözsér, és hogy az idegen is meg-
találhassa őket, a kerítésnek külsejére minde-
niknek neve föl van írva, — s az idegen csak
így a kerítésen kívül beszélhet a huszasáru-
lólkal.

Nagyon csalodnék, ki azt hinné, hogy e
jó urak maguk azért állanak itt, mint a
komáromi czipós asszony, hogy a süteményt
maga árulja el, — ők csak itt lesben állnak,
és a sok ügynök, körül megint nem tudja
senki, voltaképen kinek a zsidaja, megkeresi
a bankárt, sugdoz a fülébe, de hogy adni vagy
venni akar-e? azt csak a jó Isten tudja.

A nagy bankár csak a jó és rossz hírekre
fütle, vagy a mint sikerül, kiugrat egy vak
varjut, és bolondítja a jóhíszemű népet, s épen
ugy tesz, mint a kis diák, ki a kertkerítés
melől leskelődik, hogy a czinke közel ment e
a tökhöz, melyet csapdának kitett, és jóizút
nevet, midőn a család madár füttye után oda-
szált a legostobább madár.

Mennyivel tisztésesebb játék, mikor az
öreg teins ur kimondja a pagat ultimóját, és
nem kell rettegnie, hogy játszótársai egymás
kártyájába nézvéen a jobb szint megszűjék. A
börzén a csint manöver-nek mondják,

hol a megkárosítottat csak ostobának nevezik el, — a ki azt l u d d á tette, kikiáltják ügyes számítóknak.

A tözsernek minden arcvonását leslik, ámbár ezer gyanu kísér a szemnek legkisebb rángását, s a mely ágens konczot akar fogni, szaglász minden nyomat, az ügyesebb megbizottakat lépésről lépésre követi, és azt a titkot, mit bügyében hord a másik, cselekedetéből kikokoskodja, és sokszor elkapja előle a konczot.

De mikor öt-hatszáz ilyen leskedő jár itt, és mindeniket a pénzszomj kergeti, fölzsólitunk minden kereskedőt, ki a bécsi rongyot pirósítóképen árulja, fogjon egyetlenegy ily hajhászt, kinek arcán egy csöpp v é r t meg tudna mutatni. Ha a bőrzének átellenben ezer koporsót árulnának, s a bőrzéről ezer embert beléjük fektetnének, — a szegedi ember jó lélekkel el merné mondani valamennyiről: I s t e n u g y s e m e g h a l t !

Ha most azt a hirt hoznák, hogy Czeglédén egy beamter fejről a kalapot leütötték — és a hirt egy óráig csak én magam tudnám, — mondja az én vezetőm, — megérne nekem tizezer forintot!

Azt gondoltam, hogy vezetőm engem most bolonddá akar tenni; de egy ösmerősöm meggyőzött, hogy a vezető a teljes igazságot mondja. Én eliszonyodtam, és valamit olyant mondtam magyarul, mit ide nem lehet írni.

Kimentem, vezetőm udvariansan kísért az ajtóig, hol bérkocsissom várt.

„Zur Ungarischen Hof-Canzlei!“ kiáltám, mire vezetőm valami küldetést gyanítva, elképedve kiáltja:

„Um Gottes willen, warum haben Sie das nicht gesagt?“

„Ne nyugtalanokdjék, barátom, — mondtam, — engem senki sem küldött!“ De meg is fogadtam, hogy ennyi zavaros eszű ember közű nem keveredem többé.

A két fogoly.

— Történeti elbeszélés —

Papp Miklósól.

I.

A vén gyermek.

Ezer hatszáz hatvan hétkben, még Cserei János volt Fogaras várának kapitánya, mely tisztség az időben bizonyára sokkal több gondot adott viselőjének, mint a fejedelemség Apafi urannak.

Fogaras Erdélynek akkor még legtekintélyesebb várai közé tartozott, ez okból itt tartották a politikai foglyoknak is egy részét, a kik, különösen Apafi idejében, sohasem akartak kifogni a börtönökből; mert ha egyet ma a legkeményebb tevelsális mellett kibocsájtottak, másnap már kettőt is hoztak helyette, mind a legtekintélyesebb férfiak az országnak. Ezekért az emberekért pedig életével kellett megbeszélkedni a kapitánynak, hogy nem fognak onnét megszökni, s így ellehet gondolni, hogy nem valami mulatságos helyzete volt Fogarasban Cserei János urannak.

Az időben midőn ez elbeszélésem kezdetét veszi, nagyon szomorú napokat él keresztül ez a mi szegény-kicsiny országunk, az

Istennek súlyos balkeze nagyon sokféle alakban kezdett az országra nehezölni. A legkésőbbbejtőbb baj minden esetreaz volt, hogy az ország rendei örökösön ellenséges lábon állottak egymással, az egyiket alig fejeztették le a gyermekesű fejedelemmel, már a másik ellen készítették a ligát.

A Bánfi halála után Beldit szemelték ki a fejedelem tanácsosai áldozatul, mert nagyon jól tudta azt különösen Teleki Mihály uram, hogy Beldinek van legtöbb tekintélye az ország rendei közül a porta előtt, — ez a dolog pedig nagy rubrika volt, abból csak a tanácsos urra háromolhatott a legtöbb baj.

Teleki Mihály igen eszélyesen ugy gondolkodott, hogy ha elakarja lálalól tenni Beldi Pált, előbb jó lesz neki kipuhatolni, hogy kik az ellenségei az országban, mert azt is tudta, hogy most hiába áll azzal elő a fejedelemmel, hogy Beldi trónjára vágyik, mert nem hiszi el egy könnyen, de ha az urak mennek a fejedelemhez, s ők vetik meg a vád alapját, könnyű lesz majd neki építeni reá kénye kedve szerint.

Teleki legelőször Bethlen Gergely, Bethlen Farkas és Bethlen Eleket kereste fel, a kiktől tudta, hogy bizonyos jószág permiatt a leghatározottabb ellenei Beldinek, — azután Mikes Kelemennek beszélte tele a fejét, hogy így meg így áll a dolog, ha ez a Beldi nem lenne, hát Mikes uram milyen szépen megkaphatná azt a háromszéki kapitányságot, a mely bizony nem utolsó tisztség Erdélyben, s a mellett még mennyi jóvedelmet hajt! Vai Mihály, Enyedit, Székely László, Baresai Mihály s Naláczit nem sokáig kellett hogy kérélje, mert ezek az urak annyira félték Telekitől, hogy ha a tanácsos ur azt találta mondani valami dolog felől, hogy az fehér, hát ők a világ minden kincseért sem mondottak volna annak ellent, bár mily erősen is meglettek volna győződve annak a fekete szögéről.

A tanácsos ur egyenesen oda számolt, hogy a bevádolt Beldit a fejedelem elfogatja, azután majd oly feltételek mellett erasz tük szabadon, a melyek megtörjék minden ha talmát Beldinek, melyeket ha előgád s megtartja, csak egy tehetetlen váz lesz az országban, ha pedig a feltételek bántani fogják büszkeségét, s fellép ellenök, ugy majd szépen megnőtázzák.

„És ez az istentelen praktika — mint a krónikairó maga mondja — melynél Erdélyben soha nagyobb nem volt, szerencsésen succédála, mert Isten a mi bűneinkért már közelíti vala azt a veszedelmet, melyben ma nyomorgunk, s azért engedé meg, hogy az igaz hazafiai a kik eszekkel tanácsokkal a szegény hazát tudják vala gubernálni és a jövendő nyomoruságot praevideálván, attól Isten után megoltalmazni, elesének a szegény haza mellől, a Teleki Mihály factiója pedig lábra kapjon, mely miatt fejedelem, ország, szabadság, törvény, békeség — egy szóval minden jó kivesse Erdélyből s minden kigondolható inség következék helyében, s a mi legkeservebb, az igaz hazafiai e mai napig is árulók neve alatt fektésznek koporsójukban

s a posteritások is oda vagyon majd többire; a kik pedig ezt a hazát elveszték s súlyoszték, azok boldogulának, uralkodának sok esztendőlkig. . . .)“

De nem csak Beldi volt kiütve áldozatul, hanem Bethlen Miklós, meg Macskási Boldizsár is, mint a kiket a Beldi meghitt embereinek tartottak.

A Fejedelmet nemsokára reá vették hogy fogassa el Beldit. A tanácsosok a meghatározott módon el-el járogattak a fejedelemhez sorba, s szegény fejét addig ijesztgették, a mig utoljára elhitte, hogy Beldi forradalmat akar a székelységgel támasztani, s hogy kiakarja rántani kezéből a fejedelmi botot.

Alig érkezett meg Apafi Fogarasba, már Mikes Kelemen nála volt, folytatni a munkát a mig meleg.

Apafi ingerülten járt alá s fel a vár egyik termében, két kezét hátra fogta, s olykor olyan haragos tekintetet vetett Mikesre, hogy az szinte kifutott a házból.

„Kegyelmetek nem tudnak nekem soha jó hirt hozni, örökösön azt akarnák, hogy nyalkaztassak, hát nem elég vért ontattam már ki, még többet kívánnak? Meg kell hogy jobban fontoljam ezután a kegyelmetek tanácsát, először elhajtották már velem a sulykot.“

Mikes egy kevéssé meghökkent e szavakra, mert ilyen fenhangon még nem hallotta szóllani a fejedelmet, mindazonáltal cockkiztatott még egypár rohamat a vádlottak ellen.

„Vegye nagyságod ugy mintha nem szóllattam volna semmitte, én csak mint igaz hive nagyságodnak, erkölcsi kötelességemnek tartám jó eleve figyelmeztetni a közelgő vészre.“

„Éppen ez a legnagyobb baj, hogy igenis előre látók lettek kegyelmetek, nem mindíg ördög a mi fekete!“

„Ha nagyságod ismerné azon viszonyt, mely a legközelebbi időben Beldi és a porta közt fejlődött, minden bizonyonnal másképpen beszélne velünk e tárgyról, — vagy talán azt gondolja nagyságod, hogy csak tréfából küldöz majd minden héten postát Beldi a nagyvezérhez?“

„Honnét tudják azt kegyelmetek?“ szölt Apafi oda állva éppen a Mikes orra alá.

„Rézsemről — szölt Mikes néhány lépést hátrálva — azon meggyőződésben élek, nem adtam alkalmat nagyságodnak soha, hogy kételkedhessék szavaim valóságában.“

„Könnyű kegyelmeteknek most így beszélni, de mit mondanának akkor ha kenyértörésre kerülne a dolog?“

„Mi reá bizonyítunk, csak nagyságod ne kóssék a dologgal, hanem hivassa az udvarhoz ötet s fogassa meg, azután majd könnyű lesz a portánál is borozdára hozni a dalgát!“²⁾

Alig végzé e szavait Mikes, a terembe a Cancellár ur lépett be, komoly, gondolkodó arcczal.

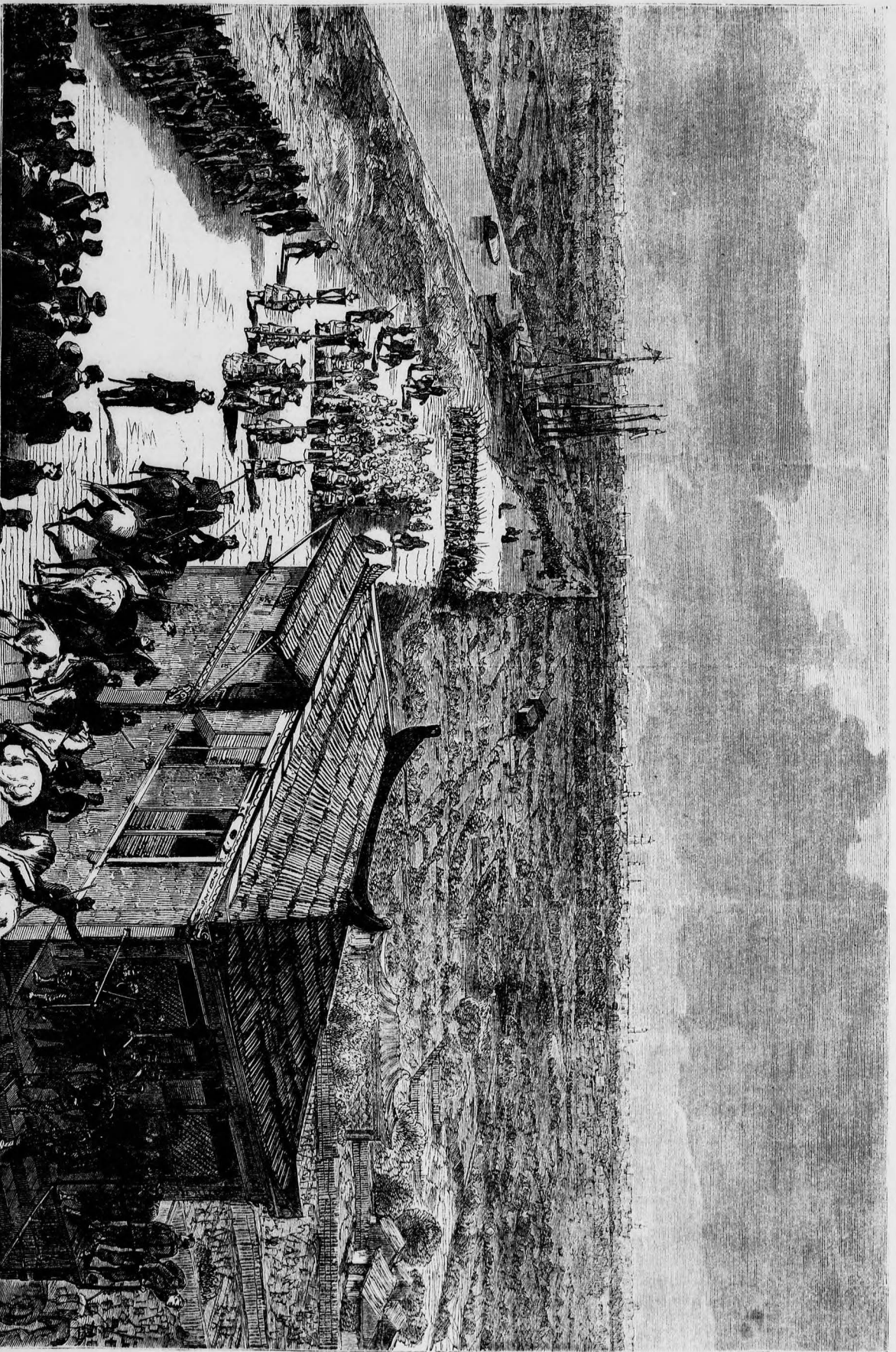
„Éppen jó hogy jössz Mihály, fontos beszélni valóm lesz veled; kegyelmed meg Mikes uram nem veendi rosz neven tölem, ha néhány percze a mellékterembe vonulok Teleki urammal.“

¹⁾ Lásd Csereit 89-ik lap.

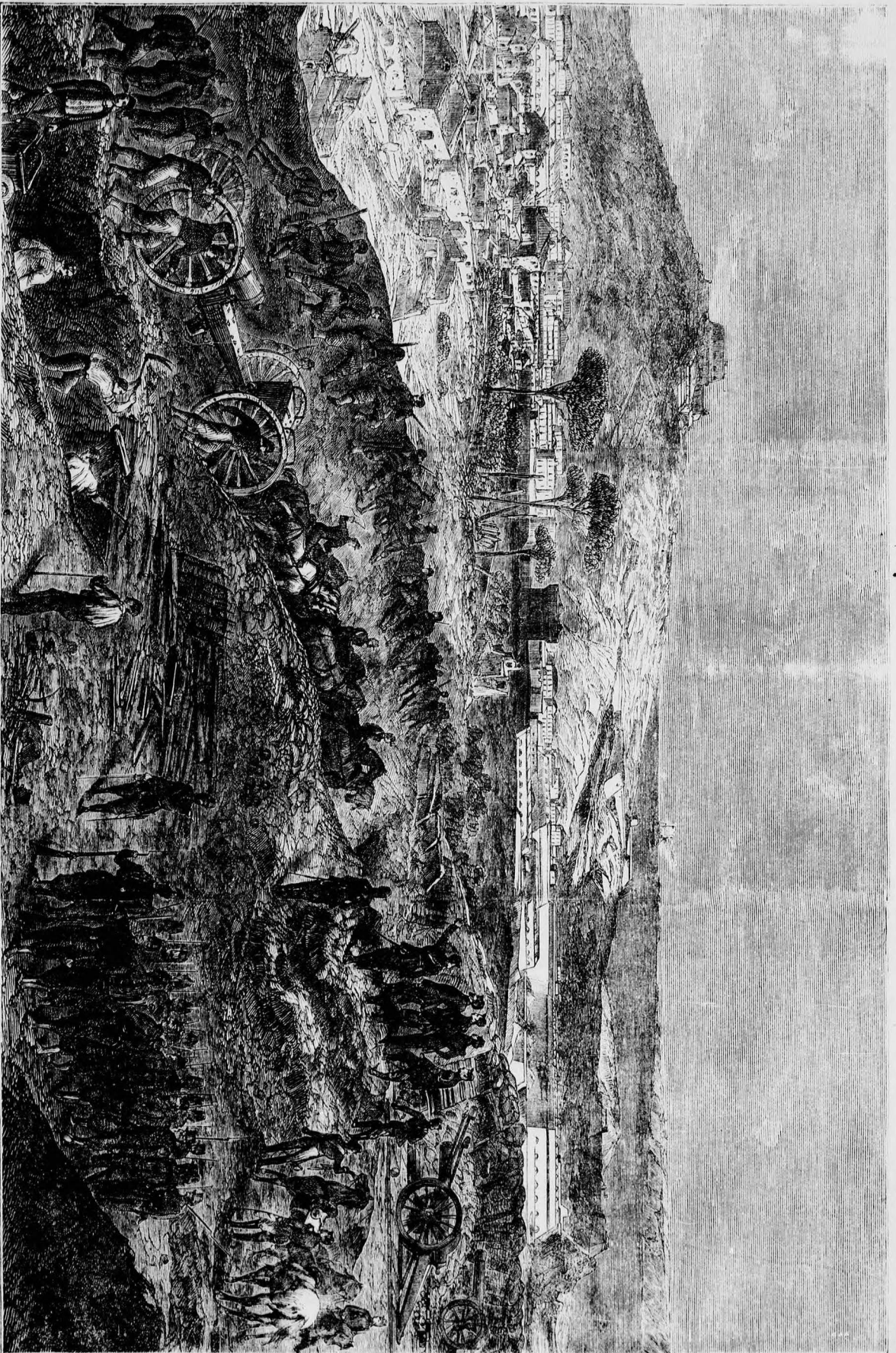
²⁾ Mikes saját szavai, lásd Csereit a 90. lapon.

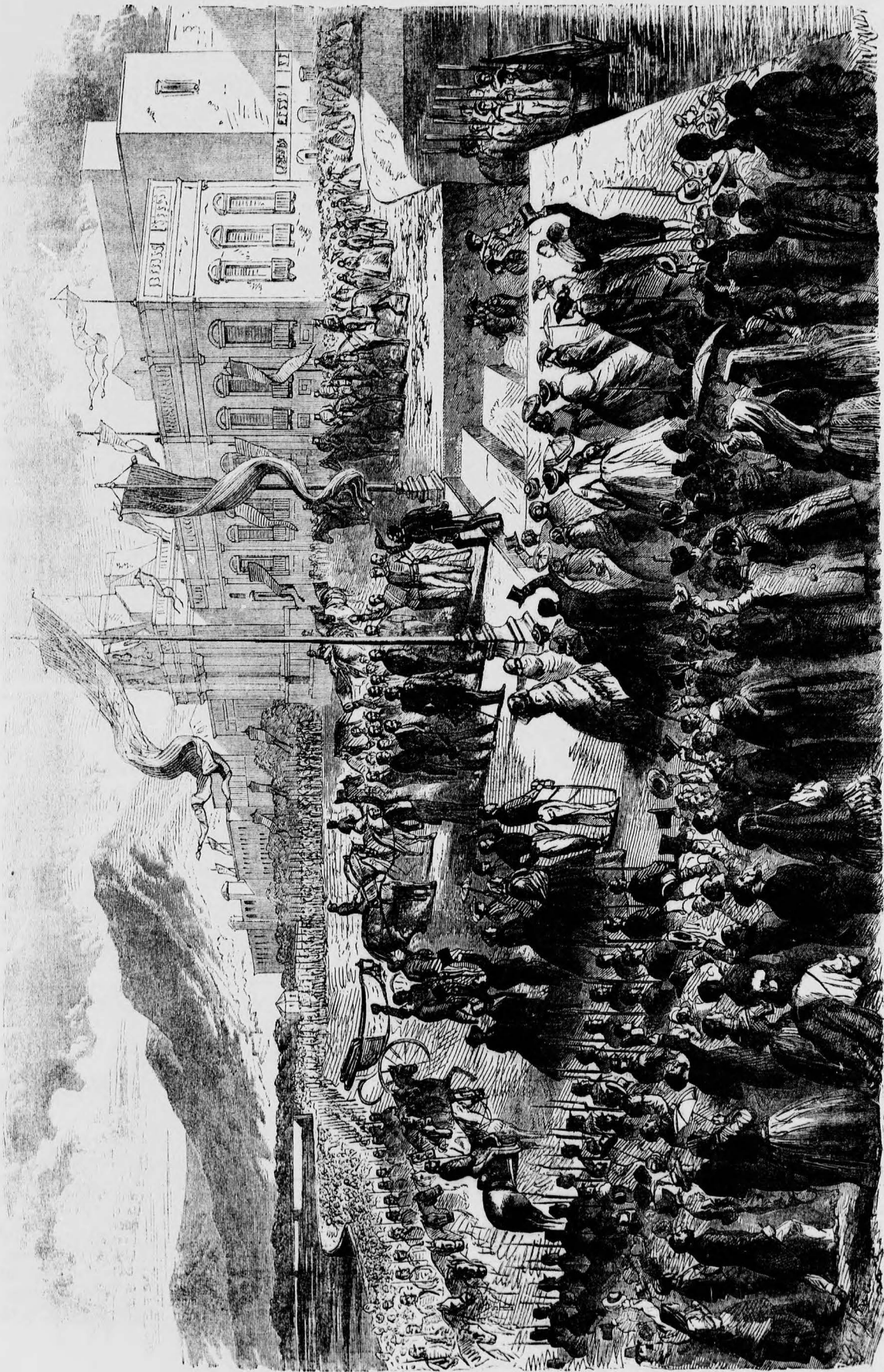
Nápolyi virágárusnők.

A chinai felhatalmazottak megérkezése a francia tábornokoknál.

A csatározások megkezdése Gaetában, a Monte Seccon

Viktor Emanuel megérkezése Palermóban dec. 1-én.

Eszavaknál könyekre fakadt a hölgy, — melyek engem is megindítanak.

„Fájlalom asszonyom!” — mondtam, — „hogy könyekre indítottam. De nem bánom meg, hogy szigorú voltam ön iránt; saját javára történt önnek, s a bánásom is igazoljon, melylyel ezentul iránta viseltetni fogok. Helyzete részvételem gerjeszté föl, s legyen meggyőződve, hogy önt sem ezen utban, sem Rómában el nem hagytam. Mert előre látom, hogy másként szomorú sorsnak menne ön eléje. Bebizonyítandom önnek, hogy a marquis, nemcsak nem szeti önt, hanem hogy ő egy elvetemült gazember is.”

„Hogyan? arról akar ön engemet meggyőzni?” — kérdező remegő ajakkal.

„Igen, még Rómába érkezünk előtt; becsületszót adom erre önnek. De most száritsa föl könyeit, s engedje megkisérletünk a napot úgy tölteni, mint tegnapi. Nem hiheti ön, minő szerencsés tesz, hogy a sors épen engemet vezetett önhez. — Mert jelen helyzetében, egy őszinte, s tapasztalt barátira van szüksége; s im én bebizonyítandom, hogy bennem olyanra talált.”

A vendéglob most szárlját hozá elő, s mint vártam, a marquis által megrendelt esteli is bele volt foglalva. Megfiztettem egy szót sem szólva, s a nélkül, hogy a szerelmes nőre csak egy pillantással is tekintetem volna. Aztán elutaztunk, s bár égtem a vágától, utatársom történetét még Rómába érkezünk előtt megtudhatni, még sem váltottunk egymással egy szót sem, egész Seala vendégfogadójaig, hol megszálltunk.

(Folytatás köv.)

Vegyes hírek.

† A pest megyei első érkezetlet mult hétfőn vette kezdetét. Már kora reggel minden köztintezet s a fő utcák minden háza kitűz é a nagy nemzeti zászlókat. Az utcák teli voltak emberekkel, sok régi jó ismerős ismeré föl egymást a hullámzó csoportokban. Mindenféle nemzeti kokárdákat lehet látni 1848 fölirattal. Gróf Károlyi István Pest megye helyettes főispánja tíz óra tájban robotog be gyönyörű négyes fogaton, diszruhás huszároktól környezve a megyeházba, hol már ekkor a teremszarnokok, folyosák teli voltak emberekkel. A karzatokon lelkes magyar hölgyek voltak láthatók. A megyeház előtti téren s a közel utcákon nagy néptömeg állt egész délelőtt s élteté a hazát s majd levett füveggel a „Szózatot“ éneklé. Este a mai nap örömjelül, a főváros önkénytelen kiválgattatott. A megyeház falain belül történtek pol. lapjainkból már ismeri az olv. közönség.

† Ugyan e nap délutánján temették el Limbek Diens volt honvédőrnagyot, ki 39 éves korában húnýt el. Elhunyt hazánkfia koporsóját több ezerre menő gyász kíséret követé a kerepesi temetőbe. Nyugodjanak békén a dicsőült hamvai!

† Azon szerencse fia, kinek a horvát sorsjáték fönyereménye jutott, az akadémia elnökéhez egy levelet intézett névtelenül, melyben e nyeresémet a magyar

írók özevegyel s árvái gyámalapjára ajánlja föl. E lelkes adomány becsét még az is növeli, hogy az adományozó ismeretlen akar maradni.

† Egy bécsi lap pesti levelezője azt írja, hogy a magyar menekültek részére általános amnestia fog kibocsáttatni.

† A pesti jótekonny négyelet jövő évi jan. 6-kán sorsjátékkal összekötött álarcos táncvizálgalmat fog rendezni a nemzeti színházban.

† A feldunasori Nákóházban egy érdekes panorama látható, mely egy szegény horvát hazánkfia Spiridon Terboevics tulajdona. Gyakoroljuk a testvériséget, azaz látogassuk jelenleg anyagi körülmények által szorongatott testvér hazánkfiának, különben is érdekes mutatványait.

† Jövő hétfőn, Jókainé jutalmára Tóth Kálmánnak „Egy magyar királyné“ című jutalmazott drámája fog színe kerülni, melynek előadhatását eddigelő azok az ismeretes „elhátrítatlan akadályok“ gátolák. Az igazgatóság ez előadásra sok szép díszítményt s jelmezeket készítettett.

† A Soha irodalomra nagyobb és igazabb díszet nem mondatott ki, írja a „Hölgyfutár“, mint közelebb ezen megcáfíthatlan állítás egy lapban: „a magyar irodalom a lefolyt 12 évi viszonyokat a szó teljes értelmében folyvást ignorálta. — Ily szellemi függetlenség tudata minden írónak büszkesége lehet.

Képeinkhez.

— Viktor Emanuel-nek Palermóba érkezése. A szárd király f. hó 1-jén reggeli 9 órákor érkezett meg Palermóba. A palermóiak lelkesedére hatartalan volt, a nép ki akará fogni a népszerű király lovait kocsijából; az üdvözlőre össze gyülekezettek száma a 400,000-et meghaladta. A palermói érsek a székes egyháznál nagy pompával fogadta, szóval a siciliák ez alkalommal is fényesen tanúsíták egy közös olasz nemzeti ügy képviselőjét tisztelik a szárd király személyében.

— A nápolyi virágárusnők. Olaszország nem csak a dalok, de a virágok hazájának is mondható. Majd minden olasz városban csinos virágárusnők lepik meg az érkező idegent, kik virágokrát névjegynek nyújtják az érkező elő. Képünk a nápolyi életből mutat föl egy festői csoportozatot, e virágárusnő bokréttát közt, s kis leánya enyelgve nyújtja kezébe a virágokat, míg egy nagyobb leánya a járókelőnek nyájas szavakkal kínálja a már kész bokréttát.

— A kínai felhatalmazottak megérkezése az egyesült táborában. Az egyesült angol s francia kínai expedíció a legújabb hírek szerint már Pekingbe bevonult s a győzelmes seregek téliszállása e szerint a fővárosban lesz. Képünk azon jelenetet tünteti elő, midőn az egyesült Tien-csing falai alatt táborozva, táborukba a kínai meghatalmazottak megérkeztek. Kwei kiung és Hang-fu mandarinok álltak a küldöttség élén s Lord Elgin s Gros báróval kezdék meg az alkudozásokat.

— Gaeta ostroma, a legújabb hírek szerint már egész határozottsággal megkezdett. Az ostromló sereg mintegy 25,000 emberből áll. Ilhi és Fondi közt a lovasság tanúnyáz, a körülfekvő magaslatokon pedig az utászok és mérnöksapatok, futóárkokon munkálkodnak, melyek napról napra közelednek az erődhöz. Gaeta előtt 24 darab 80 fontos ágyú van felállítva. Képünk az ostrom munkálatok megkezdését tünteti fel Monte-Seconal.

Mi hír Budán?

— Minthogy e rovat írója egy hét óta s e pillanatban Bécsben van, a tisztelt olvasónak engedelmevel bécsi újdonságokkal is szolgálhatok, kezdem pedig azon, hogy Bécsben is vannak magyar fölírások, s legelőször a Vieden külvárosban láttam: Vendéglő a z a r a n y B á r á n y h o z. „Ime, mondja egy német ösmerősöm, — egy magyar fölírás! „Látom — viszonzám, csakhogy a B á r á n y elég hibásan nagy böttivel van írva.“ „Ez udvariasság!“ felel az ösmerős, kinek azt választottam: Az udvariasság viszonzást kíván, — de inkább elengedem a B á r á n y n a k a n a g y B é t, mert németül azt is megkívánhatják, hogy mi magyarok a szamarat nagy S-sel írjuk ki.

— Egy bécsi népének seveit élénkelt, tréfálva beszéli el, hogy egy német Magyarországba menven, a korszámba vétet, hol mind magyar ruhások voltak, e miatt nagyon szeretett volna kabátjára sinört varratni, hanem ez hamarabb sikerült, mint vélte, mert a fizetőseket vette észre, hogy a korszámos úgy megsínörözta, hogy maga is magyarnak tartotta magát.

— A Grabenen menven, felém kiált egy bérkocsis: Uram! én magyar vagyok! — Állj ki hát! — mondtam a földinek, és kérdém hova való? Pesti volnék uram, hanem igazán csak itt tanultam meg magyarul, egy ur háznál lévén kocsis, — és az igazat megvallva, uram, magamféle embernek kész kapitális, ha magyarul tud; mert a magyar urak itt jobban érzik, hogy magyarnak kell lenni, mint otthon; aztán azért is készpénzt ad, ha a magyar szót hallja.

— A madárpiacon végig menven, egy papagályt halottan magyar szavakat kiabálni: Hogy az a varjú? kérdém az árulót, — száz forint! felel a német, de ha drágálja az ur, — itt van egy másik, az fiatalabb is, szebb is, több szót is tud, de mivel esélül is beszél, — hát olcsóbb ért adom. Értem, atyafi, — mondtam nevetve, most már ingyen sem kell!

— A magyarországi híreket most mohón kapják, s a lapokat az utolsó sorig fűrkészik, valljon nincsen-e bennük valami macskazene? Furcsa, hogy icsjeztegetik az emberek egymást, — mi akkor busultunk, mikor azt a talyigát láttuk meg, melyet egy kutya húzott, — mások meg attól félnek, ha a mi macskáink — muzsikálnak.

— A bécsi Presse magyar közörrüli fogát a magyarokra, — s mint bécsiek beszélnek, a szerkesztő urtól nagyon kell félni, mert a szó szoros értelmében, neki van legnagyobb száj! (Majdnem mondtam rá valamit.)

— A bécsiek most már nagyon hiszik, hogy Schmerling a ministeriumba belép, aztán constitutiót kapnak. Az én ücsém is azt mondta egyszer: Lesz ám új kabátom, — édes apánk vett már — gombot.

— Midőn a mult héten egy rendőrkatona egy szökött katona után lőtt a kerepesi uton, a golyó Szigligetnek ablakán repült be. A golyó véletlenségből de igen jellemzőleg, Szigligetnél a „szökött katona“ írójánál keresgetett.

— Mint a lapokból olvassuk, bizonyos Stempel ur valahol külföldi minster lett. A mi hírlapi Stempel ünke is elvihatnék valahova: mert ha még soká marad, ugy kiél bennünket, hogy mi megyünk ám el — ministrálni!

— A bécsi „Presse“ már megint utaztatja Deákot Bécsbe. Furesa, hogy a tisztelt „Blatt“ azt hiszi, hogy a mi jeleseink is csak

olyan könnyen utaznak, — mint egyéb — vándorló legények!

— Mikor gróf Károlyi István pestmegyei helyettes főispány a megyeház előtt diszfogatu kocsijába ült, valaki megemlékezvén azon időre, midőn a mult rendszer fejei csak sárközökben sétáltak, a diszfogatra nevetve mondá: Das sán nur Galoschen!

— E lapok szerkesztője e héten következő tartalmu levelet kapott: „Azt mondják, hogy a tért el kell foglalni, — mint-hogy nálunk az uraságnak három anyi földje van, mint a volt jobbágynak, írja meg a tekintetes ur, mennyit foglalhatunk el mi? mert a mit egy olyan urforma ember mondott, az nagyon is sok!“ — „A felelet anyi: az ilyen urformát vezessék be a megyei bizottmányhoz, majd annak is kiszalják a tért, és hogy el ne tévessze a maga helyét, majd lakat alá teszik.“

— A megyei huszárok egyike mielőtt a magyar rubát fölvette, elment olyan helyre, hol egész testét megfűstölhette, hogy a német kabátnak még a szaga se maradjon meg rajta.

Utólagos nyilatkozat.

A 36-ik számban közölt cikkek, ugyanis: a „Dunavizhordogató“ és a „Laczi konyhája“ a képekkel együtt, a kiadó Geibel Armin úr beleegyezésével, ez igen érdekes és szép munkából közöltettek: Vázlatok Magyarhon népeletéből, B. Prónay Gábortól; Barabás, Sterio és Veber 25 színezett képművével, finoman kötve, arany szegéllyel; ára 32 frt., a mely könyv a hazai iradalm és művészet egyik kiváló remekének méltóan nevezhető.

A szerkesztőség.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Vas Gereben, lakása Sebestyéntér 3-ik szám. — Kiadó Werfer Károly.

H I R D E T É S E K.

Az alólirott

B A Z A R J A

a jelen időnyre oly sokféle, hasznos és izléssel választott tárgyakkal van felszerelve, hogy az idei kiállítás minden eddig látottakat fölülmul, és tartalmaz:

AJÁNDÉKOKAT

gyermeknek és felnőttek számára, melyek ugy hasznosságukra, olcsóságukra, valamint ékesség- és becsességükre nézve mindenkinek kelléke és izlése szerint alkalmasok. — Az időny-tárgyak közül különösen ajánlhatók:

Mérsék lámpák 1 ft. 95 krtól 100 ftig.
Gyertyatartók, girandolok és kargyertya-tartók.
Gummi-cipők, oly jók és olcsók, mint még eddig soha.
Gummi-köpenyek, kabátok és csizmák.
Fa- és szénkosarak.
Kályha- és kandalló-tárgyak és ernyők.
Thea-készletek, theaszekrények, csemegetányérok és a legjobb thea jutányos áron.
China ezüst áruk, minden neműek, gyári áron.
Asztali és csemegeevő-eszközök.

Mindememő legyezők.
Színházi látesővek, a legolcsóbbtól a legdrágábbakig.
Vadászjátékok, sok egészen új.
Vadászfegyverek, revolverek, terazerolok, szobapisztolyok s. a. t., valamint egyéb vadászati felszerelések, nagy választékban.
Dolgozó kosarak és számlálhatlan
Bőr díszmítárgyak.
Arckép-albumok, arnyképek számára.
Magyar divatu gombok, kapesok, övtartók, mellény-csattok, stb.

Virág-asztalok és kelyhek.
Gyöngyök az itt használtatni szokott ne-mekben.
Illatszerek, az ismeretesek, London és Párisból.
Órák, francia és amerikai készítmények, állítani vagy függeszteni valók.
Hölgyövek és csattok.
Ékszeranyagok, a valódiakhoz egészen hasonlók, és mindennemű
Színpadai ékszer, művészet és művésznők számára.

Oswald Antalnál,

Nádor-utca, 20-dik szám alatt, Pesten.

53 3-3

Finom francia pezsgőborok

Champagne legtekintélyesebb kereskedő-házaitól,
Ermelléki asztali borok, Jamaika Rhum,

PECCO-VIRÁG-THEA, legfinomabb **CUKOR** és **KÁVÉ**,
francia és hollandi finom **szeszitalok** (Liqueur),

Elba-Caviar és Hollandi Heringek

a legjobb minőségben ajánlatnak

NAISZ HENRIK

által, fűrdő-utca, Gross-féle házban, Pesten.

66 1-1

Előzetési felhívás „Szegedi Híradó“ 1861-ik évi folyamára.

Lapunk eddigi irányát követe jövő évben is mint eddig hetenkint kétszer fog megjelenni.

Munkatársainak lesznek a jog, az igazság, a becsületesség, a nemzetiség és hazafiság.

Hogy a lap hazafias földadatának megfelelőhessen, az addidőig nagyobb pártolásra van szüksége, melyet a hasa s az alföld lelkes közönsége nem fog megtagadni tőle.

Előzetési díj postai szétküldéssel egész évre **8 frt.**, — félévre **4 frt.**, — évnegyedre **2 frt.** osztr. ért.

Gyűjtőknek tiz előzető után egy tiszteletpéldánnyal kedveskedünk.

Az előzetési pénznek a kiadó-tulajdonos Burger Zsigmond könyvkereskedéshez bérmentve küldendők.
Szeged, télelben 1860.

A „Szegedi Híradó“ szerkesztősége.

A valódiságérti jótállás mellett

Dr. Borchardt
Növény-szappanja,

Bepecsételt eredeti csomagban 42 ujkr.

Dr. Hartung
CHINAHÉJ-OLAJA,

Bepecsételt és bélyegzett üvegeszkben, egy üveg 85 ujkr.

NÖVÉNY-HAJKENOCS,

Bepecsételve és bélyeggel ellátva, egy tégely 85 ujkr.

Dr. Suin de Boutemard
Fogpastája

1/4 és 1/2 csomagban, 70 és 35 ujkr.

Dr. Lindes tanár
RUDAS-KENŐCSE,

darabonként 50 ujkr.

Balszamos
Olajbogyó-szappan

eredeti csomagban, 35 ujkr.

Dr. Koch

Növény-czukorkái,

1/4 és 1/2 kutyákban, 70 és 35 ujkr.

Dr. Borchardt tudományos alapelvek után szigorúan észlelt és tulzerencésen összedillított zamatos és gyógyszeres **növény-szappanja** = eddigi utóéletlen = jellegű tulajdonsága által minden eddigéig használatban volt piperecikkek között elvitatathatatlanság első rangot foglal el, s úgy nagán, valamint bármilyen nemű fürdői használatra sikerrel alkalmazható.

Szerencsés eredményeül egy előhadott gondos; tudományos elismerésre a **Dr. Hartung**-féle szabadalmazott **hajnövesztőszőr** van rendelve, magukat kölesönös hatásukban kiegészíteni; ha a **chinahéj-olaj** különösen a haj épentartására szolgál, egy a **növény hajkenőcs** a hajnövesztés újra előidézésére és élesztésére van hivatva; ha első a haj ruganyosságát és színtét növeli, egy utóbbi annak kora megőrzéséért és kihullását megvédi, miután az a fejbőrnek új, jótékony anyagot szolgáltat, s a hajak gyökerét a legerőteljesebben táplálja.

Dr. Suin zamatos fogpastája, különös előszeretettel általánosan mint egyetemes és megbízható fentartó- és szépítőszere a fogusnak, van elismerve, miután sokkal kellemesebben és gyorsabban tisztít, mint bármilyen nemű fogporok, s egyszersmind az egész szájrügnek kitünően jótékony, kedves frisséget kölcsönöz.

Ezen, **Dr. Lindes**, berlini királyi vegyészeti tanárnak felhatalmazása mellett, tisztán növényi alkotásból összedillított **rudas-kenőcs**, igen jótékonyan hat a haj növesztésre, mennyiben azt puhán tartja és kiszáradástól megóvja, e mellett a hajnak szép fényt és domború ruganyosságot ad, valamint kiválóan a fejkoponya szilárdítására hat.

A **balszamos olajbogyó-szappan** megfelel nemcsak tisztító, hanem egyszersmind puháságot és frisséget előidéző hatása által is, a tökéletesen jó, pipereasztali és egészségi szappan kivánalmának, s ennél fogva mint enyhe és egyszersmind hatásos naponkénti mosdószert, még a legfinomabb és legérzékenyebb bőrű nők és gyermekek számára és szigorosan ajánlható.

Dr. Koch, porosz királyi kerületi orvos **növényes cukorkái** a bennük foglalt kiválólag hatékony fit- és növényedvek gazdag alkotásainak erejénél fogva, folyton edzészeretnek bizonyulnak be a köhögés, rekedtség, torokszárazság és nyálkasság stb. ellen, a mennyiben mind ezen esetekben enyhítőleg, az izgékonytágot csillapítólag, s egyáltalán jótékony hatnak.

FIGYELMEZTETÉS. Mivel az itt megnevezett szahadalmi cikkeknek már évek óta megszokottul jó hírneve, maigmednaponként **külföldi utámkészítéset** és **hamisításokat** is látz elő; azért sziveskedjenek a mi, bel- és külföldön oly nagy becsben álló cikkeknek tisztelt fogyasztói, szimügy azoknak többször hirdettet **becsomagolási módjára**, valamint a nevekre: **Dr. Forchardt** (növény-szappanja), **Dr. Hartung** (chinahéj-olaj és növény-hajkenőcs), **Dr. Suin de Boutemard** (fogpastája), **Dr. Lindes** (rudas-kenőcs), **Dr. Koch** (növény-cukorkái). — egy nem különben az illető helybeli és vidéki lapok által időről időre hirdettet **egyedül** helyi bizományos urak cégére csatlakozások kikérülése végett **11** **külföldön** **11** **11**

A fentebb elismert, **hasznos voltak és szilárdaságuk** által annyira kedveltekké vált cikkek **a valódi minőségérti jótállás mellett** valamint az alább nevezett városok egyedüli helybeli letéteményeseinél, ugymint:

Török József gyógyszer. urnál, király-utca, 8 sz.
Oszwald Antal Nádor-utca 20. sz. a.
Jezowitz Mihály gy., Erzsébetér (ezelött újtr.)

Unschuld Ede a „levéli”hez váci-utca,
Kiss Károly gyógyszerész a „kigyó”hoz.

61 5—20

Továbbá:

Pesten

A.-Kubin: Tyroler G.
Abrud-Bánya: Ferenczy M.
Almás: Beck Jakab.
Arad: Tedeschi s Zukovits.
Baja: Klekantz Ján.
B.-Gyarmat: Omazta Tóth.
Bazán: Streicher György.
Bártfa: Donschaecher J. F.
Beszterce: Kelp Frigyes, Dietrich és Fleischer.
Besztercebánya: Puschmann József.
Békés-Csaba: Lacza J. gy.
Bonyhád: Straicher Benj.
Brezonbánya: Gölner F. P.
Brassó: Stenner F.
Büszörmeny: Lányi M.
Csanád: Telbisz Ján.
Csákvár: Gölner F.
Csongrád: Grossmann J.
Dalya: Weiss testv.
Debrecen: Csanak J. s Rothschneck K. gyógyszer.
Duna-Földvár: Nádhéra P.
Déva: Büchler A.
Erzsébetváros: Schmidt.
Eperjes: Zsembery Ign.
Esztergom: Bierbrauer.
Érsekújvár: Conleuger Ig.
Facsét: Hirschi Dávid.
Félegyháza: Bánhidy V.
Göllnitz: Boldoghy E.
Gyöngyös: Kocjanovich gy.
Gyula: Lukács Ág. gy.

Gy. Sz. Miklós: Fröhlich E.
Győr: Unschuld E.
Hala: Hirscher D.
Hatzeg: Matéi Béla gy.
Hatzfeld: Telbisz János.
Héves: Blau József.
Homonna: Papiński József.
Holltsch: Mühlbauer R. gy.
H. M. Várhely: Braun.
Hőgyész: Özv. Kausz s fia Iglo: Tirscher G. gy.
Jászberény: Schneller J. D.
Jánosháza: Porubszky Sámuel.
Kalocsa: Béhr Lipót B.
Kassa: Eschwig E. és Quirfeld Károly.
Kaponyai: Kohn J.
Kecskemét: Handl K. gy.
Keszthely: Singer Móritz.
Késmárk: Geiersich A. gy.
Kisléber: Goldschmidt A.
Kis-Ujszállás: Nagy S. K.
Köztovásr: Wolfi Ján. gy. s Khudy Jós. gy.
Komárom: Angelo Belloni s Ketskés József.
Körmöcsény: Ritter J.
Kőszeg: Küttel Ist. gy.
K.-Sz.-Miklós: Csapp G.
Károlyfehérvár: Kusz J.
Lippa: Bits Demeter.
Liptó-Sz. Mikl: Miko M.
Lónovsz: Body J. E.
Lubló: Glatz J.

Lugos: Arnold J. s Schiessler.
Lőcse: Fuchs Sámuel.
Magyar-Óvár: Czéh S.
Makó: Ocsosky S.
Mareczall: Özv. Istl. A.
M.-Vásárhely: Fogarasy J. Demeter.
Mediasch: Vandory és Brandsch.
Metzenzessen: Scholz K.
Miskolcz: Bösözörményi J. gyógyszer. és Spuller A. J.
Mohács: Kögl András.
Móór: Ebner József.
Munkács: Tóth Károly.
Nagy-Abony: Pintér testv.
Nagy-Bánya: Haracssek J.
N.-Várad: Huzella Matyás s Janky Antal.
N.-Szombat: Keszély J.
N.-Enyed: Bisztritsány A.
N.-Károly: Schöberl C.
N.-Kálló: Hauser M. L.
N.-Mihály: Brenning F.
N.-Sz.-Miklós: Klar E.
N.-Beckerek: Pyrra J. D.
N.-Kanisza: Welisch M. W. és Rosenfeld Sándor.
N.-Tapolcsán: Kalaba C. A.
N.-Szeben: Zöhner Fer.
Nádudvar: Lippe S.
Nyitra: Láng E. dr. gyógyszer.
Nyíregyház: Grünfeld Ig.

Ó-Budán: Prochaska I.
Paks: Florian J.
Palota: Rátz Dániel.
Pápa: Bermüller J. S. T. chepen.
Pétervárad: And. Ferenc.
Pécs: Adler s Schiebinger.
Pozson: Weinstabl D.
Putnok: Széppöly J. gy.
Püspök-Ladány: Weszely P.
Réps: Melas E. J. gyógyszer.
R.-Szombat: Kraetschmar.
Rozsnyó: Feymann A.
Rózsahegy: Jurecky A.
Szolnok: Holenia E.
Sassinn: Mücke A. gyógyszer.
Sopron: Eder F. gy.; Rupp recht J. gy. s Pachofer J.
Segesvár: Misselbacher J. B.
Selmeczbánya: Dimak E. J.
Siklós: Nyers A. gyógyszer.
S.-A.-Ujhely: Cserepy K.
Szakoleza: Reymerschoffer.
Szabadka: Farkas József.
Szabadszállás: Fürst A.
Szamos-Ujvár: Placsinár és fia.
Szatmár: Weiss J.
Szeged: Kovács M. gy., Kovács A.; Fischer és Schopper.
Szegvár: Nouvier A.
Szentes: Pollak G. gy. és Eisdofer Gusztáv.

Szereda: Gószy A.
Sz.-Régen: Wachner T.
Sz.-Udvarhely: Kauntz.
Szászváros: Wotsch K. gy.
Szombatfalva: Hentsch E.
Sz.-Keresztur: Binder M.
Szász-Sebes: Weissörtel G. A.
Siget: Hoffmann és Ráth.
Szoboszló: Trauj Jakab.
Szolnok: Baum Jakab.
Szonbathely: Tempel F. és P. elhofer J.
Sz.-Féchyvár: Deutsch A.
Tasnád: Szongott Jakab.
Temesvár: Roth László és Kuttin M.
Tokaj: Heyduck J.
Toina: Schwarcz Móritz.
Topolya: Rudy J. gyógyszer.
Thorda: Welits G.
Trencsén: Kulka Isidor.
Uj-Becse: David B.
Ujvidék: Schreiber F.
Ungvár: Pollak Fülöp.
Veszprém: Heimrich Alajos és Guthard Tivadar.
Vác: Paner A.
Vágújhely: Baiersdorf L.
Z.-Egerszeg: Isóf F. gy.
Zenta: Wuits testvérek.
Zombor: Michailovits és Zivanovits.
Zólyom: Szalay L.